

80/11/18
INDO-CHINOIS
1820
(bis)

hứ tư

Mỗi cuốn 0\$20

書 萃 南

DEPT. DES
INDO-CHINOIS
17438

THƠ' NĂM TỶ

Bồn này M. Đình-thái Sơn đã bán đứt cho tôi.

TẢN SOẠN: Đ. T. B. — XUẤT BẢN: Phạm-vân-Thỉnh

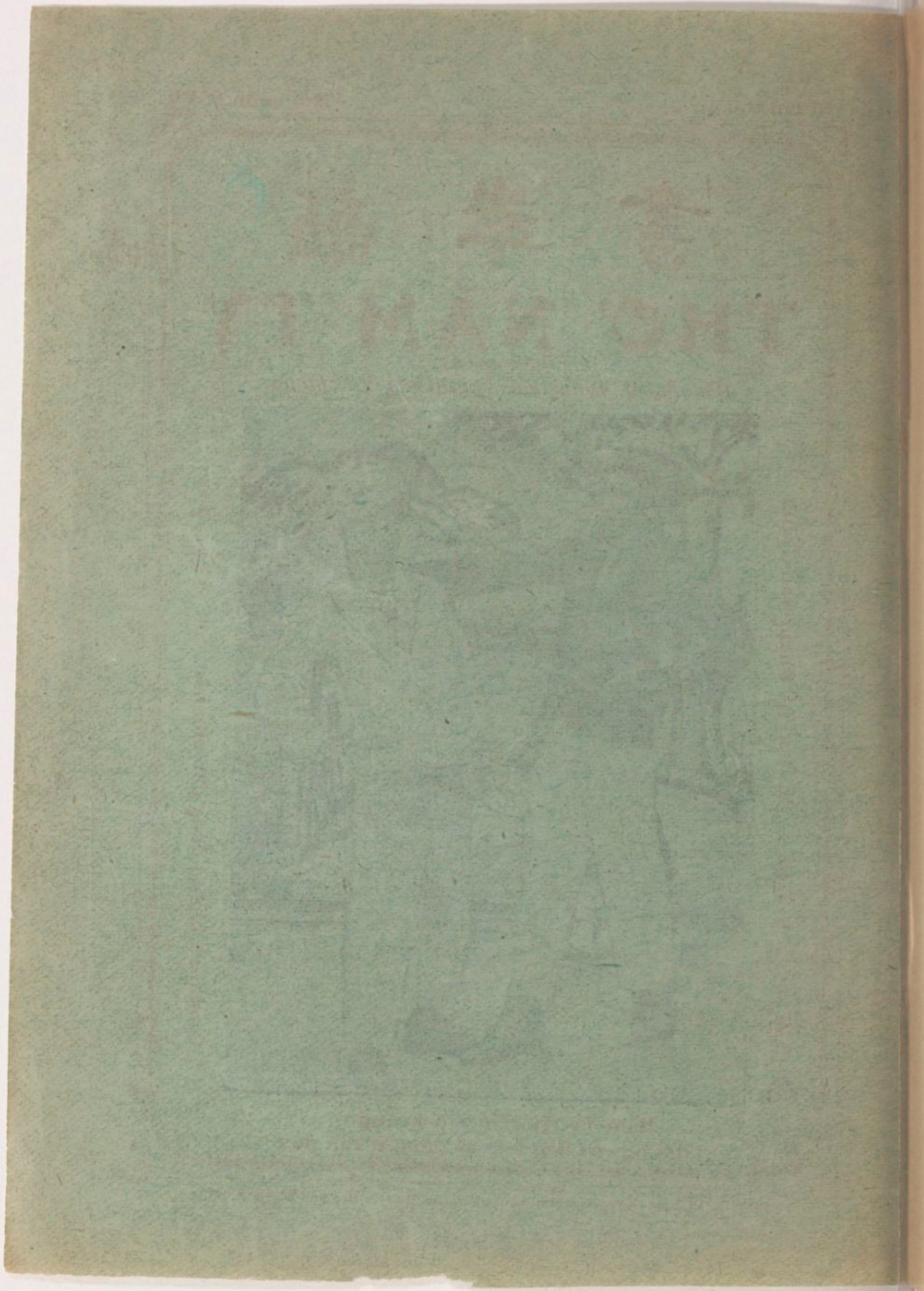

Cuốn gian không đóng dấu chủ bồn. chú vị chớ lầm

Năm-Tỷ. Tư-Tín xin-xoàng.
Hai người bèn kéo ra đàng tranh đua.

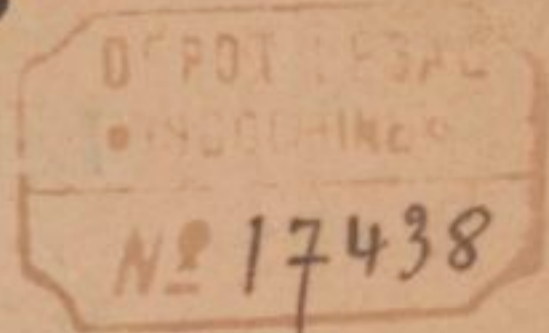
In tại Nhà-In Xưa-Nay, Nguyễn-háo-Vinh, 80-84, Boulevard Bonard, Saigon

8° Indochine. Piece 4751

THƠ' NĂM TY

TÂN SOẠN

Trời Nam Đại-pháp trị vì,
Lục-châu biên địa đều thì đặt an.

Sỉ nông rộng mở tứ phan,
Công thương lạc nghiệp nhộn nhàn đua tranh.

Tề gia mọi sự đều thanh,
Luận suy kim cổ dữ lành ghê thay.

Tang điền thương hải đổi day,
Tuần hườn thiên địa xưa nay lẽ thường.

Làm người thì phải lo lường,
Tích ác phùng ác là đường xưa nay.

Tích thiện phùng thiện rất hay,
An bề thân phận ngày ngày nỗ ầu.

Nhớ việc năm trước đã lâu,
Cỏ anh năm Ty hồi dầu lúc trai.

Nghinh ngang tại xứ Gòx-oài,
Tung hoành ngang dọc chẳng ai làm gì.

Nhóm nhau bằng hữu nội ti,
Làm heo ăn uống li bì no say.

Quá chén đều ngủ thẳng tay,
Ngủ vui tới sáng nào hay nào tằng.

Kêu nhau thôi mới ra đàng,
Gặp anh ba Đổ hồi han vài lời.

Đáp rằng sơn thủy dạo chơi,
Thong dong như ý hời thời làm chi.

Chẳng biết chủ là cái gì,
Cản đường gạn hỏi lẽ thì cũng ngang.

Sân si hai gả nói vang,
Đỏ rằng ai dám dọc ngang xứ này.
Ở đâu mà tới nơi đây,
Lại xưng hào kiệt khoe tay anh hào.
Đỏ rằng nỗ sợ thẳng nào,
Học-môn Bà-diêm gặp tao đều trừ.
Nhiều lời nặng nhẹ chẳng lừ,
Năm-Ty hơi rượu lừ như chưa an.
Ba-Đỏ trong dạ tính toán,
Gẫm mình sức yếu khôn phan bắt chàng.
Mau mau vào chốn đô làng,
Nối mở hội một dân làng giúp tay.
Mở hội dân tưng đông đầy,
Dân mau vây bắt lũ này gia công.
Ty thấy chúng dân rất đông,
Nhứt nhưn địch vạn khó lòng phận ta.
Lo mưu giải nạn mà ra,
Nếu dễ dân bắt thiệt là vô danh.
Ra tài nỗ lực tung hoành,
Giải nguy chi nạn bốn hành thẳng xong.
Trở về Gò-vấp, Hanh-thông,
Nấu nướng ngày tháng ai hồng làm chi.
Anh em buồn rủ nhau đi,
Saigon tới đó ta thi dạo chơi.
▪ Dọn bàn chur vị đang thời,
Hỏi thăm trò chuyện việc đời làm ăn.
Giữa đường khó nổi nói rằng :
Hề là nghĩa hữu kim bằng phải toan.

Dắc nhau thôi mới lên đàng,
Đệ huynh cộng lạc nơi hàng cháo khoai.
Uống ăn trò chuyện vẫn dài,
Người người khoe sức khoe tài dỏi hay.
Rượu vào hừng chí tỏ bày,
Xem ra chừ vị là tay anh tời.

Tư Tính bước vào nghe chơi,
Nghe qua chừ vị nói lời nghinh ngang.

Anh Tư lên tiếng hỏi han,
Ở đâu mà tới nghinh ngang xứ nầy.

Năm Ty nghe hỏi liền gầy,
Tư Tính, năm Ty làm rầy đả vang.

Hai người thôi mới ra đàng,
Đánh quờn đánh võ hai chàng lại qua.

Tư Tính sút miếng kia là,
Năm Ty đá Tính lăn ra kêu trời.

Tưởng là hồn phách tằm vời,
Hồi lâu tỉnh lại lòng thời giận thay.

Thù nầy nguyện trả cho mây,
Kiếp chầy lo báo nỗ khuây tấm lòng.

Ta tính một kế rất xong,
Vào xin ở lính lòng mong trả thù.

Ở lính tao đi tuần du,
Bắt Ty vào tù tao đánh bỏ thầy.

Ở lính chưa dặng mấy ngày,
Gác đường ngồi ngủ bị tay biện chá.

* Lấy nón làm cờ kia là,
Đem nón về bót thừa qua ông cò.

Quan trên chẳng hỏi căn do,
Cái nón làm chừng hỏi dò làm chi.
Ông cò kêu Tính đuổi đi.
Làm biếng gác ngủ thiệt thi quả tang.
Tur-Tính bị đuổi ra đàng,
Thủ kia oán nợ không phan trả rồi.
Lòng riêng luống những bồi hồi,
Thật là vạn sự tại trời định phân.
Tữ sanh người thế có phần.
Hoàng-thiên hừn nhủn cầm cân sằng bằng.
Mình quyết làm sự rửa răng,
Lẽ trời chưa vậy biết rằng làm sao.
Âu ta độ lượng trí cao,
Giải hòa với gã hỏi chào đệ-huynh.
Ngày nào ta gặp máy linh,
Mượn tay hảo hơn oán mình trả xong.
Giải hòa Tính đã an lòng,
Oán kia dần dặt dễ lòng thì hơn.
Lòng ta ai biết giã chơn,
Gặp Ty giả lã giận hơn làm chi.
Hai người liền rủ nhau đi,
Vào tiệm ăn uống vãn vi giải hòa.
Cụng ly hơn thiệt ngâm nga,
Đều khoe tài lực ai mà dám đương.
Danh vang chúng chúng đều nường,
Cái tài phá trận Đương-dương khác gì.
Ba Hành bước tới tức thì,
Tai nghe lời nói khinh khi xử mình.

Ba Hành nổi trận lôi đình,
Mấy dẫu mà dám khi khinh xứ này.
Ty rằng có lạ chi mấy,
Tao em Năm Lịch ở đây lạ gì.
Muốn đánh thì đánh khó chi.
Kêu anh năm Lịch đánh thì với mi.
Hành rằng tay sắt củ chi.
Anh em mấy muốn lãnh thì trao cho.
Mảng còn cái lấy so đo,
Nghe tin năm Lịch lò mò tới nơi.
Cùng nhau đối diện trao lời.
Đều xưng dũng lực trí tới rứa rần.
Thách đố dắc nhau phẫn phẫn,
Dắc đi đánh lộn ai rằng biết chi.
Phía sau nhà nấu chồn ni,
Chừng đó ước thì tám chín giờ khuya
Đôi đường giao ước nợ kia.
Chê rằng dạ nhỏ nói thì không gan.
Năm Ty dũng lực bạc sang.
Tay xoan Hành bị đánh ngang lỗ đầu.
Vía hồn thôi dả về dẫu,
Mê man sống sót khó âu việc gì.
Anh em năm Lịch bỏ đi,
Cùng nhau bôn tẩu cao phi xa ngàn.
Ba Hành bất tỉnh mê man,
Huyết lưu mẩn địa xem càng gớm ghê.
Có lính tuần gác các-chê (quartier),
Kêu nhau vịn đỡ đem về hỏi tra.

Ông cò Com-méc hỏi ra,
Ba Hành chẳng nói lẩn qua thờ dài.
Hỏi rằng mấy cò biết ai,
Lẽ nào mấy phải cứ khai rõ ràng.
Ba Hành tỉnh lại bày tàng,
Năm Lịch đầu đảng có chàng em nuôi.
Bây giờ bọn nó trốn rồi,
Quả anh em nó đánh tôi thật là.
Quan liền sai lính mã tà,
Nhà thương Chợ-quán chở mà Hành đi.
Quan trên làm giấy tức thi,
Trong tờ các việc nói y như lời.
Nhà thương đem Hành tới nơi,
Quan thầy khám bệnh thiết thời trọng thay.
Bảo lấy kim chỉ liền may,
Thuốc hàng thần hiệu dịch rày dấu thương.
Xa gần cả bọn dả tưởng,
Ba Hành trọng bệnh cảm thương thay là.
Anh em năm Lịch lánh xa,
Minh người quân tử trốn mà làm chi.
Châu thành ta dạo từ vi,
Ra mặt lính bắt lòng ni dả đánh.
Năm Ty liền dạo châu thành,
Xảy gặp tư Tính em anh vui lòng.
Rủ nhau ăn uống cho xong,
Lính đầu cò bắt thì lòng ăn no.
Uống ăn trò chuyện nhỏ to,
Việc mình lạng lẽ không lo sự gì.

Rượu vào hứng chí dục đi,
Tới nơi xóm điểm ta thì vui chơi.
Phá điểm nào dám mở lời,
Tự tình mấy ảnh phá chơi sợ gì.
Vào tới xóm điểm tức thì,
Gặp con điểm hồn sấn si đánh nhẫu.
Mặc tình đánh đá bất câu,
Tào kê cũng sợ nỏ hầu nói chi.
Chơi phá rồi bỏ ra đi,
Quê nhà trở lại thăm thi vợ con.
Vợ rằng mình tuổi còn non,
Phận anh đồng lực ai còn dám đương.
Xin anh thỉnh nét lo lường,
Vô môn họa phước hai đường biết đâu.
Làm dữ gặp dữ chẳng lâu,
Anh tua tu bĩ lo âu việc nhà.
Năm Ty rằng bậu đàn bà,
Phụ nơon nan hóa lo xa làm gì.
Lắm người sanh ký tử qui,
Làm dữ mà thác lòng ni đã đành.
Hề là đáng mặt hùng anh,
Tử sanh hữu mạng trời đánh nỏ dung.
Đoạn này nói việc tư Nhung,
Ba Hành thấu dụng đã dùng em nuôi.
Cần-giờ đi ở xa xuôi,
Dữ lành nỏ biết đầu đuôi việc nhà.
Có người gặp Nhung phân qua,
Ba Hành bị đánh mảy mà hay chưa?

Trò chuyện vừa lúc đang trưa,
Nhưng rằng: vụ đánh tôi chưa có tàn.
Xin phân cho rõ cơ quan,
Người rằng gây gỗ nơi hàng cháo khoai.
Năm Ty năm Lịch cả hai,
Trường thương đại đã trật vai trúng đầu.
Ba Hành chết giấc biết đâu,
Mấy giờ tỉnh lại đuôi đầu mới khai.
Quan dạy tằm bắt cả hai,
Bọn nó ăn mặt hôm mai khó tường.
Ba Hành đem lại nhà thương,
Bệnh kia chưa khá còn đương nịt cầm.
Tư Nhung nghe đức lụy dầm,
Xa xuôi nào rõ cơ cầm đều chi.
Nhưng xin phép chủ mã đi.
Nhà thương tới đó ta thì thăm anh.
Thủ kia oán nợ lòng dành,
Tao nguyện trả oán cho anh mới dành.
Lo rầu báo oán cho anh,
Phút đầu vừa tới Bến thành là đây.
Anh em đồng đạo nắm tay,
Đem nhau ăn uống tỏ bày thiệt hơn.
Nhưng rằng tôi thác không hờn,
Trả thù choặng một cơn mới dành.
Tại người sanh sự sự sanh,
Ty, Lịch chém một, mới dành dạ ta.
Tư Tính nghe nói thở ra,
Tuổi em thơ ấu chém mà đặng đầu.

Tôi lo rèn cái dao dâu,
Chờ cơn diệp tốt lo âu hại chàng.
Tư Nhung vội vã ra đàng,
Thợ rèn tâm tới bên đàng chẳng lâu.
Bảo thợ rèn 1 dao dâu,
Bao nhiêu giá cả tôi hầu trả cho.
Tư Nhung mưu kế liền lo,
Đàng nào ta núp chém cho đặng chàng.
Cùng nhau hội diện luận bàn,
Đón va nơi lối bàng bàng gặp va.
Đêm đêm va thường đi qua.
Hàng bàng đến đó có mà chẳng không.
Anh em toan tính là xong,
Chờ tối ta lại núp trong bàng rày.
Tư Tính thôi mới phân bày,
Tao kêu năm Ty cho hay sự tình.
Tư Nhung việc đã hay tin,
Về đây chí quyết liều mình chém anh. /
Tôi nghe công luận đánh rành,
Đêm nay nhứt nguyện sã anh hàng bàng.
Ty rằng người ở thế gian,
Tử sanh ai khỏi cái đàng đó dâu.
Dầu cho vương đế công hầu.
Tử kỳ thiên định dễ âu trốn trời.
Trẻ già cũng phải một đời,
Yên hùng hủ tử ai thời kể chi.
Năm Ty rút áo ra đi,
Vào tiệm ăn uống rồi thì dạo chơi.

Sợ chém mà trốn bắt tời,
Hàng báng thẳng tời chết thời cho ưng.
Tur Tính đi theo liền chừn,
Hai người trò chuyện bằng chừng đi qua
Tur Nhung nằm núp chờ va.
Nhảy ra chém Ty Ty mà lẹ thay.
Năm Ty trảng đá rất hay,
Tur Nhung bị đá nhào rày qua mương.
Tur Tính thấy vậy cảm thương.
Nói cùng năm Ty thế thương anh ôi!
Chấp chi con nít miệng hôi,
Anh giết nó rồi ại lại khen anh.
Tữ mã lục thạch lạnh chanh,
Xin anh dung nó tồn sanh ở đời.
Ty nghe Tính nói mấy lời,
Nghe lời tha nó bỏ thời ra đi.
Về nhà kêu vợ tức thì,
Mau mau mở cửa tao đi ngủ rày.
Tur Tính từ giả phân tay,
Tur Nhung tỉnh dậy giận thay bồi hồi.
Xốn xan tức bấy lòng tôi,
Mưu nào báo oán trời ôi là trời.
Oán trả dầu thác an nơi,
Nhung liền gặp Tính bày lời đồ mưu.
Anh em thi kế cần ưu,
Nó phải trúng kế mắc mưu chẳng lằm.
Tur Tính liền bày mưu thâm.
Tời nhà em núp dao cầm chờ va,

Đề anh làm bộ phui pha,
Kêu mà năn nĩ giải hòa đệ huynh.

Em thi núp đó làm thính,
Chờ va ngó lãng thính linh chém đi.

Làm gan em chớ sợ chi,
Nghe lời qua dạn em y như lời.

Nói rồi tư Tính chơn dời.
Tới nhà năm Ty kêu thời anh Năm.

Năm Ty trong nhà đang nằm,
Suy đi nghĩ lại thêm càng giận Nhung.

Gầm mình một đưng anh hùng,
Giận thẳng con nít kể dùng khinh khi.

Tư Tính lên tiếng vãn vi,
Anh năm thức dậy em thi phân ngay.

Năm Ty chưa tỉnh giấc say,
Ai kêu ngoài cửa giống rầy chủ Nhung.

Em Tính nào phải là Nhung,
Xin Năm chớ chấp thẳng Nhung làm gì.

Nó là thơ ấu tiểu nhi,
Xin anh rộng lượng tha ni tội chàng.

Đi chơi hóng mát luận bàn,
Tử mã lục thạch chấp chàng làm chi.

Ty tin nào kiếp xét suy.
Ỗ mình vô dõng không thì sợ ai.

Hỏi vợ mở cửa ra ngoài,
Năm tay Tư Tính kể vai kia là.

Việc chi em lại tới nhà,
Hay là em có cần mà việc chi,

Tư Tính liền nói vân vi,
Giận thay lũ nhỏ khinh khi anh hoài.

Cầm dao Nhung núp phía ngoài,
Chờ cho năm Ty hờ day chém liền.

Tư Nhung liền vái hoàng-thiên,
Đường trao có một Giáo-Kim tài gì.

Thời-hùng yêu quái hồ-ly,
Sa cơ bị Giáo nhứt thì chặt chơn.

Phận ta sẵn việc cứu hờn,
Ty vừa ngó trái chặt chơn tức thì.

Ty ngã Nhung chém li bì,
Nhớ xưa tiền nhứt chém thì anh tao.

Oán kia tao trả mấy dao,
Mấy là nghĩa khí anh hào đừng thừa.

Những trang võ tướng đời xưa,
Tử vô đao kím sớm trưa ghi lòng.

Oán kia thù nợ trả xong,
Tư Nhung tư Tính trong lòng hân hoan.

Ty ta nằm dựa bên dằng,
Tựu nhau han hỏi chàng rằng rất đông.

Ty nằm đôi mắt ngó mông,
Chém là trọng bệnh khôn trông sống rày.

Huyết lưu mãng địa ghê thay,
Xem chơn năm Ty nhượng rày đứt gân.

Người xem cái lầy làm rân,
Thấu tai có bớt lính tuần tới nơi.

Lính khiên về bớt an nơi,
Hỏi Ty có biết ai thời chém mi.

Ty rằng quan lớn rộng suy,
Mạng tôi dầu thác tôi thì cam tâm.

Biết ai mà kiếm mà tầm,
Nghĩ ngờ khai bậy sai lầm tội thay.

Nay mai tôi có hồn bay,
Âm-ty một giấc cũng hay một đời.

Cò nghe Ty nói càn lời,
Cò làm tờ tấu đem thời nhà thương.

Quan thấy khán bệnh bão tương,
Mau may vớt chém dụng phương thuốc hàng.

Đêm ngày nhứt nhối nào an,
Buồn rầu năm Ty tính toan hại mình,

Ba Hành nghe rõ sự tình,
Dùng mưu Gia-Các xút tình Châu-lang.

Lại gần năm Ty phân tẩn,
Ty ôi mi thiệt tài ngoan vô hồi.

Thằng Nhung con nít miệng hôi,
Mấy lần mưu nó vô hồi nhớ danh.

Mấy là đứng bực hùng anh,
Thác thời đã phải sống danh tiếng nhớ.

Ý tao, tao thác bây giờ.
Sống chi mà phải mang nhớ thế này.

Ty nghe đỏ mặt đứng mảy,
Tay cào bứt chỉ vớt trầy máu ra.

Vật mình cho chết kia là,
Quan thấy chạy tới quở la van dầy
Bão người may lại chớ chầy,
Thằng này đại dõm thật mảy gan to.

Quan thấy vội vã đi vô,
Hành liền cất tiếng nói phô vài lời.
Vây cũng xưng mình anh tởi,
Bị thương một chút nằm thời rên la.
Trước anh em mấy đánh ta,
Chết tao cam chịu không la như mấy.
Mấy sống tu bì từ đây,
Cho biết mặt mấy là đũa không gan.
Chi chi mà gọi đờm cang,
Làm người biết mạng không toan xữ mình.
Ty nghe Hành nói bất bình,
Ôi thôi đành đức sự tình thế gian.
Gởi lời thăm bạn đồng bang,
Dương trần ở lại tuổi vàng ta đi.
Tứ sanh thiên số định kỳ,
Tứ qui sanh kỳ xưa ni thế thương.
Việc nhà đức nghĩa tào khương,
Đức niệm đồng đạo đức đường đồng ban
Tự vận Ty thác rất gan,
Từ đây năm Ty hồn chàng xa chơi.
Năm Ty chánh khí trong đời,
Lục-châu ít mặt khí thời như va.
Âm-ti một giấc ra ma,
Khen cho năm Ty thác mà đờm cang.
Năm Ty tuy thác tuổi vàng,
Lưu danh trần thế nhơn gian căm tình
Chỉ khí nên mới hủy mình,
Nhục kia quân tử bất ninh đâu là.

Năm Ty hỗn xuống diêm la,
Danh còn lưu hậu tích mà còn ghi.
Chữ rằng hồ tử lưu bi,
Nhơn tử quã thi còn hỏi lưu danh.
Đời xưa hiểm mặt hùng anh,
Cũng lắm gian kế bỏ mình khi không.
Năm Ty vụ ảnh đã xong,
Năm Lịch ẩn mặt xóm trong tiếng đồn.
Lính bắt tại phố Đúc-sôn (Dussol),
Ngày trước đánh chúng án tồn còn đây.
Tòa hình lên án cho mấy,
Tù mười lăm tháng án nầy không oan.
Tư Nhung tư Tính vầy đoan,
Muru thăm gặt gấm lòng gian hại người.
Tòa hình lên án hai người :
Tư Tính gian kế tù thời sáu năm.
Tư Nhung cố sát lòng thắm,
Án tòa nhứt định tám năm rõ ràng.
Côn-nôn đày cả hai chàng,
Cách quê xa cảnh bạn vàng phân ly.
Dữ làm dữ trã thương khí,
Chi bằng tích thiện lòng thì làm ơn.
Chữ rằng hành ác chi nhơn,
Ma đao chi thạch một cơn khỏi nào.
Cao phi viễn tầu nan đảo,
Khôi khôi thiên vông trốn sao khỏi trời.
Dám khuyển mấy cậ đang thời,
Xem gương người khả vậy thời tu thân.

Hiếu trung tua khá ân cần,
Làm lành lánh dữ an thân thay là.
Đồng ban là bạn nước nhà,
Đồng bào chi nghĩa lấy hòa làm hơn.
Tiểu sự gây gỗ cừ hờn,
Đồ mưu luận kế hại hơn ích gì.
Cũng người một bôn một ti,
Hiếp nhau lẫn lược ai thì lại khen.
Xin đừng bắt chước đua chen,
Buông lung tánh nết lòng quen dữ dẫn.
Chi bằng lo việc làm ăn,
Thờ cha kính mẹ đạo hằng là hay.
Chẳng lo lánh dữ trả vay,
Chẳng lo tù tội rủi may lẻ gì.
Dám xin an dạ rộng suy,
Xét lời khuyên dãi coi thì phải chẳng,
Chớ rằng siển trí nói nhảm.
Ái hơn như kỷ đạo hằng phải phân.
Tuy là không phải thích thân,
Thấy người lâm sự tâm thần nào an.
Thương vì máu huyết đồng bang,
Cho nên nhắc việc xa ngàn lo âu.
Việc năm Ất Dậu rất lâu,
Người trước như vậy mình sau khá gù.
Nhân quan rộng lượng xét tình,
Tam sao thất bôn bắt mình sai lầm.
Dám xin hạ hải khoan tâm,
Lời quê tiếng kịch lỗi lầm xin dung.
Rừng nhu biển thánh rộng dung,
Mấy ai lặn lội cho cùng mà toan.

CHUNG

TIÊU-THUYẾT MỚI

MỜI XUẤT BẢN

Một gánh giang-san. 1 à 4. nhứt định	0\$40
Duyên chàng nợ thiếp 1 à 3	« 0.30
Phu thê lâm biệt 1 à 2	« 0.20
Chí phụ thù 1 à 2	« 0.24
Cướp chồng đoạt vợ 1 à 2	« 0.20
Ỡ thể cường quyền 1 cuốn	« 0.12
Dâu hiền là gái	« 0.10
Rể thảo là trai	« 0.10
Văn-minh quái gỡ	« 0.10
Tiếng súng lục liên	« 0.10
Tiếng súng hai lòng	« 0.10
Nết gái lòng trai	« 0.10
Con ở chúa nhà	« 0.10

Vị nào ở xa muốn mua mỗi thứ một cuốn mà xem thì hãy mua mandat bỏ vô thư hoặc trả bằng cò (timbre de poste) cũng dặng. Còn vị nào muốn mua sĩ phải gởi năm ba đồng trước để làm tin, tôi sẽ gởi hàng theo cách lãnh hóa giao ngân.

PHẠM-VĂN-THÌNH.

Nº 49-51 Rue Tháp-Mười. — Bình Tây.

Tôi là Annam

Tôi chỉ mua Savon

của hàng Annam

bán mà dùng.

Savon trắng

HIỆU MẶT TRỜI MỘC

và Savon đen

HIỆU CON RỒNG

**của hàng Annam Háo Vĩnh Công ty là
tốt nhất, cứng nhất, ngời nhất, bọt
nhiều, lâu tiêu, giặt không mục đồ.**

